CUM A PRIMIT CAPITALA PE OSTAŞII DEZROBITORI

Urmarea aspectelor din pagina I-a

depe front: camioanele lor erau năcăite de glod până dincolo de osii, — hainele, dé, arătau ca după atâtea luni de marşuri şi tăvălire prin gropi.

Ostaşii erau nebărbieriţi şi plini de praf. Iar în mâinile lor, obicinuite să mânuiască atâta timp numai arme şi grenade, ţineau atunci stângaci florile căpătate în drumul victorios al revenirii acasă!...

Acum zâmbesc şi par acomodaţi şi cu sărbătorirea — dar, sub transformarea aceasta îi recunosc: sunt ei, învingătorii dela Donceva, dela Vigoda, dela Tătarca, dela Dalnic... atâtea nume glorioase pentru bravii ostaşi cari defilau eri!)

❖

Pe avuzul dela Bufet sunt două placarde:

„Trăiască Regele desrobirii şi al crucii";

„Mareşale desrobitor şi erou ai binemeritat dela Patrie".

In piaţă Victoriei, cordon larg de ostaşi lasă loc armatei să treacă spre calea Victoriei, prin squarul tăiat cu această ocazie.

Cele patru chipuri mari: Suveranul, Mareşal Antonescu, Adolf Hitler şi Benitto Mussolini, străjuesc şi aci piaţa.

Pe casa funcţionarilor publici o placardă cu text nou:

„Slavă şi credinţă eroilor căzuţi pentru neam", *pe lângă cele pomenite până acum.*

Pe calea Victoriei ţin ordinea premilitarii.

Balcoanele caselor sunt acoperite cu covoare.

La ministerul de finanţe, frumos pavoazat, altă placardă:

„Trăiască Regele şi Conducătorul".

Defilează acum un batalion german, compus din trupe de infanterie, aviaţie şi marină.

Publicul aplaudă frenetic:

— „Heil Hitler!"

Apoi iar coloane româneşti:

— Ai noştri!... Vin ai noştri!... Trăiască liberatorii!

La Ateneu şi la Fundaţie, placarde şi fotografiile mărite ale M. S. Regelui Mihai, Mareşal Ion Antonescu, Adolf Hitler şi Benitto Mussolini.

Pe soclul statuei Regelui Carol I se află o coroană din frunze de stejar.

Şase ostaşi-jandarmi şi două tunuri grele fac de strajă de-a dreapta şi de-a stânga.

Trupele biruitoare, trecând prin dreptul ei, dau onorul, precum l-au dat şi prin dreptul statuei Regelui Ferdinand dela şosea şi-l vor da şi prin faţa statuei lui Mihai Viteazul, din faţa Universităţii.

Tot în piaţa palatului, către ministerul de interne, se află expoziţia aeronautică alcătuită din capturi de război bolşevice.

Teatrul Naţional este deasemeni frumos pavoazat cu drapele şi covoare, iar în mijloc stema ţării formată din becuri aprinse.

In balcon, artiştii aplaudă pe învingători iar artistele flutură batistele albe...

Pe palatul telefoanelor e placardat un desen mare, reprezentând în poziţie de luptă, cot la cot, un ostaş român şi un ostaş german: frăţie de arme!

La Cercul Militar, pe frontispiciu scrie mare, pe banderolă albă, să vadă toată lumea:

„Eroi au fost, eroi sunt încă
„Şi-or fi cât neamul românesc"

Pe piaţa din faţă, expoziţia de capturi de război ale Marinei Regale Române.

In faţa Universităţii, pe cele două clădiri simetrice se văd chipurile voivodale ale lui Mihai Viteazul şi Ştefan cel Mare

Iar în spatele statuei, o inscripţie.

❖

Şi eroii defilează mereu, pe jos, călări, în camioane, în tancuri şi pe motociclete.

Iar publicul este neobosit să-şi arate entuziasmul şi să-şi manifesteze dragostea.

In momentul acesta defilează divizia de tancuri.

Când statul major al diviziei blindate a cotit depe calea Victoriei la stânga pe bulevard, automobilele au fost oprite o clipă din cauza îndesirii rândurilor.

Din mulţimea depe trotuar se smulge o doamnă în etate şi s'apropie de al doilea automobil, clătinându-se, înecată de plâns, cu un buchet de flori în braţe.

In automobil, un ofiţer voinic şi înalt cât un brad, stă în picioare lângă şofer.

E d. maior Mavric.

Pare a nu vedea pe aceia care se apropie de automobil.

Dar doamna e acum lângă el şi şopteşte plângând:

— De ce nu mi-ai scris că vii, maică?

Intr'o clipă, bravul ofiţer s'a aplecat şi a luat-o în braţe:

— Mamă!

Dar publicul a observat duioasa revedere şi isbucneşte în aplauze furtunoase.

Mai încolo, pe trotoar, plânge discret în batistă o femee în doliu...

❖

...Şi vitejii trec, trec mereu...

Sufletul meu, care i-a cunoscut dârzi şi neînfricaţi, oameni şi eroi, pe câmpurile de luptă nesfârşite ale Ucrainei şi în faţa Odesei, îi revede acum intrând triumfători, în uralele celor cari atât de mult i-au urmărit cu gândul şi le-au dorit isbândă.

Mulţi, tot atât de viteji, dar cu mai puţin noroc, nu mai sunt acum prezenţi cu făptura lor de carne la această mândră sărbătoare a redeşteptării naţionale.

Dar sufletul lor este prezent, aci, alături de camarazii cari defilează.

Odată cu şirurile ostaşilor biruitori, defilează prin faţa tribunelor şi a populaţiei şi coloana nevăzută a eroilor căzuţi, pe cari ochii plânşi ai văduvelor şi mamelor si cei miraţi ai copiilor lor nu-i mai pot vedea, dar îi simt cu sufletul în această coloană nevăzută şi în urechi le răsună cadenţa paşilor lor, ca odinioară!..

Da, da, alături de cei vii, trec eroii jertfeii

Auzi-le paşii!

Răsună cadenţa paşilor lor ca'n părăzile de altădată.

Umăr lângă umăr, cot la cot, calcă apăsat caldarâmul.

Şi cei cari nu-i vedeţi sau vă îndoiţi de prezenţa lor, întrebaţi văduvele din tribuna rezervată lor sau părinţii amestecaţi în mulţime...

De-aceia, înaintea unora — biruitorii! — ca şi înaintea altora — eroii căzuţi —, sufletul întregei populaţii a Capitalei şi a ţării îngenunchiază umil şi recunoscător:

— Fiţi bine veniţi voi toţi desrobitorii Patriei, pe care acum o veţi avea aşa cum v'aţi luptat să o faceţi!

❖

Iar ca încheere, în clipa aceasta de sărbătorească primire a învingătorilor, se cuvine să ne întoarcem o clipă gândul bun şi spre acei ostaşi — vânătorii de munte şi corpul de cavalerie ai armatei care luptă încă în Crimeea.

Sunt nişte viteji cari, înainte de a-şi fi terminat misiunea de apărători ai crucii şi civilizaţiei, au şi început să intre în legendă...

Valeriu Mardare

TRIBUNELE

Incă dela ora 8 dimineaţa, tribunele ridicate deoparte şi de alta a bulevardului Regele Mihai I-iu, între Arcul de Triumf şi piaţa Victoriei, au început să se umple de lume: funcţionarii tuturor autorităţilor şi elevii şcolilor din Capitală, ţărani, părinţi şi rude ale ostaşilor ce defilează, iau loc în tribunele estrade ce le sunt rezervate.

Prin toate aleele laterale, sosesc fără încetare mii şi zeci de mii de oameni, cari caută să fie cât mai aproape de locul unde se desfăşoară solemnitatea şi marea paradă. Toţi vor să se împărtăşească din virtuţile ostaşilor cari nu cunosc altă poruncă decât glasul patriei, în focul luptei, eri, ca şi în culmile gloriei azi.

In curând, toate tribunele, pe tot întinsul parcursului au devenit ciucure de lume.

Copacii din marginea şoselei sunt plini, de asemeni şi se îndoesc sub povara celor mai grele roade pe cari le-au suportat vreodată.

Nici acoperişurile şi balcoanele caselor, nici gardurile şi stâlpii de tot felul nu sunt neîntrebuinţaţi.

Dar nici cu aceasta nu s'a terminat. Cei cari nu găsesc un loc mai ridicat se mulţumesc să se înghesue pe trotuarele şi aleele largi, încăpătoare.

Dela piaţa Victoriei în jos, până la piaţa 6 Septembrie, nu mai sunt tribune. Pe distanţă de mai mulţi kilometri, publicul aşteaptă pe trotuare. Acestea sunt aşa de pline, în multe locuri, încât circulaţia nu se poate face decât pe străzile laterale.

Doamnele şi copiii au braţele pline cu flori. Aşteaptă doar clipa când armata va defila, ca să arunce, pe tot parcursul, adevărate covoare de flori în calea ostaşilor ce intră biruitori trecând pe sub Arcul de Triumf, călare, pe jos sau în carele şi autocamioanele unităţilor blindate:

„Vă întoarceţi din război copii ai ţării mele,
In calea voastră noi aşternem astăzi flori".

Pe această cale a triumfului, de la Arcul de Triumf până la piaţa 6 Septembrie, s'a înşiruit, poate, toată populaţia Capitalei, care freamătă de neliniştea fericirii pe care o va trăi, de a primi oştile victoriei româneşti.

Fiecare caută să găsească un loc cât mai mai bun, de unde să vadă toată parada; să fie, dacă s'ar putea, în fiecare colţ al părăzii, în faţa tuturor şi în sufletele celor al căror pas şi a căror figură vorbesc mai mult decât toate paginile de istorie scrisă.

LA ARCUL DE TRIUMF

Centrul părăzii este Arcul de Triumf.

Aici sunt aşezate tribuna regală şi tribunele oficiale. Dar în spatele lor, până în piaţa Adolf Hitler, situată la intersecţia bulevardelor Mareşal Antonescu, Mareşal Prezan şi Ilanu, deoparte şi până înspre parcul Domeniilor, de alta, mulţimea se îndeasă pe bulevarde şi alei, în spatele tribunelor.

Inchizând cercul uriaşei pieţe a Arcului de Triumf, se ridică tribunele oficiale, de mari proporţii.

In faţa Arcului de Triumf, în colţul drept format de bulevardul Regele Mihai I-iu cu piaţa Arcului de Triumf, se află tribuna regală, frumos amenajată şi pavoazată cu drapele şi căptuşită cu roş-purpură.

In mijlocul tribunei regale în faţă, se află loja M. S. Regelui.

In loja Suveranu'ui ia loc M. Sa Regina Mamă Elena, însoţită de d-na Maria Mareşal Antonescu şi urmată de d. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte şi preşedinte ad-interim al Consiliului de miniştri şi de doamnele de onoare ale M. S. Reginei.

In loja regală va veni Suveranul după slujba religioasă şi decorarea drapelelor şi a ofiţerilor distinşi cu ordinul „Mihai Viteazul". Aici primeşte defilarea, având alături pe d. Mareşal Ion Antonescu, Conducătorul Statului şi pe Felmareşalul Keitel şeful Marelui Stat Major al armatei germane şi reprezentantul Führerului şi al armatei germane la parada biruinţei româneşti.

Tot în loja regală iau loc membrii Casei M. S. Regelui, reprezentată prin d-nii col. Rămniceanu şi col. Petre Lazăr, şi adjutanţii d-lui Mareşal Antonescu, d-nii: lt.-col. Mircea Elefterescu, maiori Eugen Nicolescu şi Alexandru Marin.

Cu mult înainte de începerea parăzii, sosesc pe rând şi iau loc ca invitaţi în tribuna regală: I. P. S. Sa Nicodim, Patriarhul României, I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae Bălan al Ardealului; membrii guvernului, cu doamnele; d-nii: D. G. Lupu, primul preşedinte al Inaltei Curţi de Casaţie; Al. Ottulescu, guvernatorul Băncii Naţionale; Coman Negoescu, procuror general la Casaţie; arhierei, etc.

Iau loc de asemeni, în tribuna regală, Monsenţorul Andrea Cassulo, nunţiul papal şi d-nii: baron Manfred von Killinger, ministrul Marelui Reich în România; Renato Bova Scoppa, ministrul Italiei împreună cu membrii misiunilor diplomatice ale marilor noştri aliaţi, miniştrii plenipotenţiari ai Spaniei, Japoniei, Croaţiei, Slovaciei; şefii misiunilor militare germană şi italiană şi ataşaţii militari străini.

Tot în tribuna regală sunt invitaţi ziariştii străini, spanioli şi croaţi, aflaţi în vizită în ţara noastră.

In tribuna din faţa tribunei regale, iau loc cavalerii ordinului Mihai Viteazul din marele război 1916—1918 şi familiile ofiţerilor distinşi cu această cea mai înaltă distincţiune militară în actualul război.

In altă tribună iau loc invalizii văduvele şi orfanii de război din anii 1916—1918 şi 1941; ofiţerii şi subofiţerii de rezervă cu familiile; asociaţiile de foşti luptători, ofiţerii generali şi superiori cari nu au comandă în front, cu familiile.

In tribunele oficiale, situate în piaţa Arcului de Triumf, iau loc împreună cu doamnele, reprezentanţii înaltelor autorităţi civile, d-nii: prof. I. Simionescu, preşedintele Academiei Române; Zamfir Brătescu, primul preşedinte al Curţii de conturi; I. Botez, primul preşedinte al Curţii superioare administrative; I. Ionescu-Dolj, primul preşedinte al Consiliului legislativ; g-ral Rodrig Modreanu, primarul general al Capitalei; prof. Hulubei, rectorul universităţii; prof. ing Teodorescu, rectorul şcoalei politehnice; prof. Eftimie Antonescu, rectorul Academiei comerciale; preşedinţii de secţii ai Consiliului Legislativ, ai Inaltei curţi de conturi şi Curţii superioare administrative; Vasile F. Petrescu, primul preşedinte al Curţii de Apel; preşedintele consiliului superior al avocaţilor publici; secretarii generali de ministere şi al municipiului Bucureşti; I. Gheorghiade, procurorul general al Curţii de Apel; ing. Stoica, preşedintele cons. de administraţie c. f. r.; col. T. C. Orezeanu, directorul general al c. f. r.; g-ral Leoveanu, director general al Siguranţei Statului; g-ral Gherghe Radu, prefectul poliţiei Capitalei; directorul general al poştelor; col. Teodor Ciurea, prefectul jud. Ilfov; Emil G. Vântu, primul preşedinte şi Gh. D. Păduraru, primul procuror al trib. Ilfov; preşedinţii consiliilor technic superior şi inferior al apelor; Uniunii baroanilor; D. Grozdea, decanul baroului Ilfov; ing. C Orghidan, preşedintele Camerei de comerţ şi industrie; arh. Mudichescu-Tunari, preşedintele Camerei de muncă.

Aceştia sunt oficialii. Dar în aceleaşi tribune se urcă toţi cei cari au ajuns până aici.

Nu numai în tribune şi în spatele lor, dar în toată piaţa Arcului de Triumf, iau loc mii de persoane.

In toată piaţa fâlfâie sute de drapele române, germane şi italiene, iar patru panouri, de mari dimensiuni, situate în punctele cardinale ale pieţei, înfăţişează pe M. S. Regele Mihai I, d. Mareşal Ion Antonescu, Fuehrerul Adolf Hitler şi Ducele Mussolini. Pe parcurs sunt placarde cu mari lozinci româneşti.

Paralel cu mişcarea din tribune, e mişcare şi în piaţă: la ora 9 dimineaţa sosesc plutoanele port-drapel ale tuturor regimentelor ce au luat parte la marile lupte şi cari sunt decorate azi de Suveran. Sunt escortate de două companii din batalionul de gardă al Conducătorului Statului.

Urmează companiile de onoare ale armatei germane cari iau loc tot în piaţa Arcului de Triumf.

❖

Ne apropiem de ora 10, când trebue să înceapă parada.

Trec minute de încordată nelinişte. Mulţimea toată e numai ochi şi urechi: vrea să vadă tot, să audă tot.

Intrebările cele mai iscoditoare pe cari şi le pune fiecare sunt: când începe? cum începe?

E doar momentul cel mai înălţător al istoriei noastre dela Unirea cea mare şi fiecare vrea să şi-l fixeze cât mai fidel, să şi-l întipărească în minte şi în suflet cât mai adânc, pentrucă toată viaţa va putea povesti amintiri şi impresii dela parada cea mare şi va putea spune:

— Am fost acolo!

— I. v. m. —

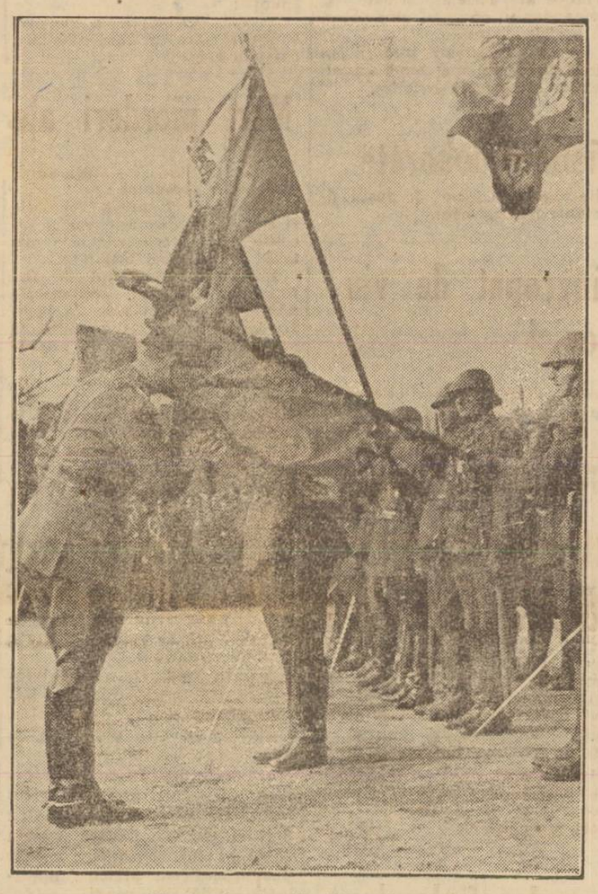

M. S. Regele sărutând drapelul

Sosirea M. S. Regelui, a M. S. Reginei Elena, a Conducătorului Statului şi a d-lui mareşal Keitel

Mulţimea s'a liniştit. Din spre piaţa Victoriei se aud urale cari sporesc în intensitate pe măsură ce se apropie.

Vine Regele!

Majestatea Sa Regele Mihai I, în toată strălucirea tinereţii stă în picioare în automobilul deschis şi prin ploaia de flori şi de urale salută cu bastonul de mareşal. Alături de Suveran, d. mareşal Ion Antonescu, conducătorul statului şi comandantul de căpetenie al oştirei româneşti, salută cu bastonul de mareşal al României mulţimea care aclamă.

In a doua maşină d. mareşal Keitel, reprezentant al Fuehrerului şi al comandantului suprem al armatei germane — însoţit de d. prof. Mihai Antonescu, preşedintele ad-interim al Consiliului de miniştri — este de asemenea viu ovaţionat de întreaga suflare românească adunată ac', care apreciază în prezenţa sa la această sărbătoare a victoriei noastre, delicata atenţiune a Fuehrerului Adolf Hitler

Tribunele au fost depăşite şi însoţiţi de uralele mulţimei şi ale ostaşilor şi de acordurile armonioase şi majestuoase ale „Imnului Regal" intonat de fanfara militară, Suveranul, Conducătorul Statului şi reprezentantul armatei germane trec acum în revistă trupele cari au readus lumina credinţei în satele şi stepele Ucrainei şi acum au venit încărcate de glorie să aducă omagiul lor Regelui şi Conducătorului Statului.

Sosirea M. S. Reginei Mame Elena, care, continuând tradiţia lăsată de Regina Elisabeta şi Regina Maria, a veghiat neobosită la căpătâiul răniţilor, alinându-le durerile cu sufletul, cu vorba Ei bună, împărţindu-le daruri şi insuflându-le încredere, a prilejuit noui urale entuziaste din partea publicului spectator

M. Sa era însoţită de d-na Maria Mareşal Antonescu.

După trecerea trupelor în revistă, M. S. Regele Mihai I, d. mareşal Antonescu şi d. mareşal Keitel au luat loc pe estrada în faţa căreia se oficia serviciul religios.

Serviciul religios

Suveranul este întâmpinat de I. P. S. dr. Partenie Ciopron, episcopul armatei, care prezintă Crucea şi Sfânta Evanghelie. M. S. Regele şi d. mareşal Antonescu sărută Crucea şi Evanghelia.

Muzica militară a intonat „Rugăciunea" şi într'o atmosferă de profundă pietate a început serviciul religios, oficiat de I. P. S. dr. Partenie Ciopron, episcopul armatei, înconjurat de un sobor de preoţi militari activi, veniţi de curând de pe front, unde cu Sf. Cruce în mână, printre obuze şi şrapnele, au întovărăşit viteaza noastră armată, în luptele grele de stârpire a bolşevismului. Sunt îmbrăcaţi în sfintele odăjdii: protoereul colonel Ioan Dăncilă, vicarul episcopiei militare; prot. maior Victor Păcuraru, directorul episcopiei militare; prot. maior G. Georgescu, şeful serviciului religios al C. II A.; prot. căpitan Gh. I. Barbu, confesorul batalionului de gardă al Conducătorului Statului şi al garnizoanei Bucureşti; prot. căpitan Bondrea, pr. căpitan în rezervă Manta şi diaconii militari ai Capitalei Bejcu şi Olescu.

Răspunsurile au fost date de corul seminarului „Nifon".

Episcopul armatei rosteşte impresionant şi cu evlavie rugăciunea de binecuvântare a Cerului pentru Rege, Mareşal şi poporul drept credincios. Clerul militar se înclină... In nour de slavă unde i-a aşezat jertfa lor pentru Cruce, Rege, Patrie şi Conducător, plutesc deasupra noastră sufletele bravilor eroi depe pământul încreştinat al Ucrainei, prin al căror sânge curat s'a înălţat patria şi s'a întărit credinţa strămoşească.

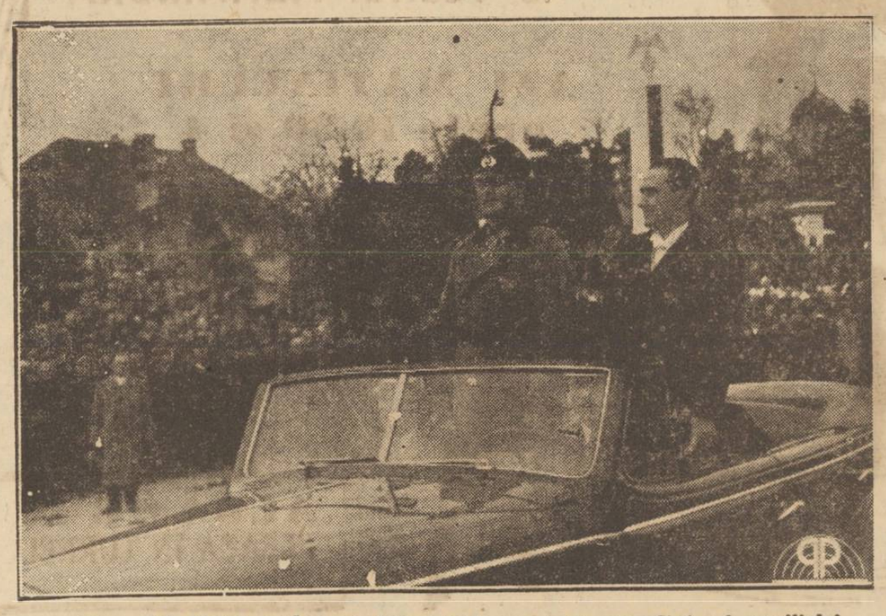

Mareşalul Keitel cu d. prof. Mihai Antonescu, vice-preşedinte al consiliului

M. S. Regele decorând drapelele

Din şirul nesfârşit al voevozilor şi al vitejilor, eroii neamului se desprind purtând de mână şi înfăţişând Celui Atotputernic sutele de mii de copii ce au fost creştinaţi de preoţii militari în această cruciadă.

După terminarea serviciului religios, I. P. S. Partenie Ciopron botează drapelele cu apă sfinţită, în timp ce asistenţa se închină cu smerită evlavie.

Decorarea unităţilor

După terminarea serviciului religios, a urmat solemnitatea decorării drapelelor unităţilor, a ofiţerilor, subofiţerilor şi trupei cari s'au distins în mod deosebit în războiul împotriva bolşevismului cotropitor.

In pas de defilare, gărzile drapelelor unităţilor cari vor primi din mâna Suveranului distincţiunile cucerite pe câmpul de onoare cu sângele celor mai buni fii ai neamului se apropie şi se aliniază în faţa Suveranului.

„Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Noi Mihai I Rege al României, la toţi cei de faţă şi viitori sănătate...", rosteşte d. general C. Pantazi, ministrul apărării naţionale, începutul tradiţional al decretului regal prin care se conferă diviziei 21 infanterie, citată de trei ori prin ordin de zi pe armată pentru eroismul neîntrecut al ostaşilor săi, steindardul de comandament decorat cu ordinul „Mihai Viteazul" cl. III-a.

Majestatea Sa prinde panglica ordinului Mihai Viteazul şi înmânează drapelul comandantului.

„Să trăiţi Majestate, — răspunde acesta, — divizia 21 vă mulţumeşte prin mine şi vă asigură că vom fi demni de această distincţie şi de înaintaşii noştri".

Suveranul prinde apoi pe rând drapelelor regimentelor: I Vânători, 30 Dorobanţi, 24 Infanterie, 27 Dorobanţi, 10 vânători, semnul vitejiei, panglica vişinie a ordinului „Mihai Viteazul".

Aceste unităţi, cari au luat parte şi la războiul de întregire şi au fost decorate de Regele Ferdinand cu ordinul „Mihai Viteazul" cl. III-a, primesc acum din mâna Nepotului Marelui Rege Intregitor M. S. Regele Mihai I, ordinul Mihai Viteazul cl. II-a.

Primul grup al steindardelor glorioase îşi reiau locurile în fruntea unităţilor lor.

D. general Pantazi citeşte acum decretul regal prin care alte drapele, mărturii ale victoriilor câştigate de ostaşii noştri în Basarabia, Transnistria, până la Odesa sunt decorate cu acelaş ordin: Regimentul de gardă No. 6 „Mihai Viteazul", regimentele 11 şi 12 dorobanţi, regimentele 35 şi 37 infanterie, regimentele: 2, 8, 51, 5, 24 artilerie, regimentele 3 şi 4 artilerie grea.

D. colonel Mardare înmânează Suveranului pe rând panglicile de mătase, drapelele se înclină, primesc din mâna Acelui pe care-L simbolizează înalta distincţie, gărzile dau onorul şi se îndreaptă spre unităţile lor, însoţiţi de ecourile uralelor.

Cu acelaş ceremonial Suveranul decorează cu ordinul „Steaua României" cl. III-a cu spade şi panglică de „Virtute Militară" regimentele: 1 roşiori, 25 infanterie, 23 şi 25 artilerie.

Cu ordinul „Steaua României" cl. II-a cu spade şi panglică de „Virtute Militară" regimentele: 5 artilerie grea şi 11 artilerie.

Decorarea unităţilor de aviaţie cu „Virtutea aeronautică" şi a unităţilor de artilerie antiaeriană, stârneşte din partea publicului urale nesfârşite.

Aviatorii cari sunt aci sunt câţiva. Cei mulţi, cei bravi, cei cărora li se dă această distincţie sunt departe, în înaltul cerului din răsărit, străjuind pe aripile lor văzduhul românesc.

POST MORTEM...

Cei căzuţi pe câmpul de onoare pentru alungarea hoardelor comuniste în stepele Asiei de unde au venit şi pentru reîntregirea hotarelor noastre sfinte sunt cinstiţi la un loc cu cei ce s'au întors.

Intr'o adâncă reculegere, întreaga asistenţă, zecile de mii de fraţi, surori, mame, soţii, copii ai luptătorilor ascultă într'o atmosferă de adâncă reculegere citirea decretului regal prin care se acordă „post mortem": decoraţia ordinului „Mihai Viteazul" cl. II-a generalului de armată Ritter von Schobert, căzut pe frontul de răsărit.

Imi stăruie în minte scena de la Kirnitsca, un cătun necăjit din stepa Ucrainei, când generalul von Schobert a coborît svelt din avionul său şi a venit în mijlocul ofiţerilor şi trupei unei divizii române, care se despărţea de armata germană ce mergea să lupte spre răsărit, spre a le mulţumi pentru eroismul cu care au luptat alături de armata marelui Reich german.

Şi decoraţia aceluiaşi ordin, cl. III-a: generalului Ioaniţiu Alexandru, şeful Marelui cartier general, col. Niculescu Grigore, col. Nasta Andrei, Ionescu N. Gheorghe, Halunga Raul şi sublocotenentului Marius Dumitrescu, care se odihneşte împreună cu camarazii săi în cimitirul eroilor dela „cota 102".

Decorarea ofiţerilor, subofiţerilor şi trupei

Urmează decorarea cu ordinul „Mihai Viteazul" a ofiţerilor, cari au săvârşit acte de bravura şi s'au distins în mod deosebit în luptele dela Prut, în Basarabia şi Transnistria, până la cucerirea Odesei.

Primul este d. general Iacobici, comandantul armatei a IV-a. Suveranul îi prinde crucea pe piept, îl atinge pe umăr cu spada şi-l sărută.

Generalul von Speidel, şeful misiunii aeronautice germane în România, ca o consfinţire a fraţiei de arme germane-române, primeşte aceiaşi distincţie şi este sărutat de Suveran.

Sunt apoi decoraţi d-nii: amiral Jienescu, subsecretarul de Stat al aerului, şeful ascultat şi iubit al temerarilor noştri „sburători; general Stoenescu, general Ştefleş, general Potopeanu, general Şova, general Stavrat, general Tătăranu, general Pălăngeanu, colonel Pasange, comandantul unei unităţi germane care a luptat cu armata română pentru cucerirea Odesei; colonel Oncică, având mâna dreaptă rănită; colonel Cosloski, col. Bărdan Ştefan, colonel Seraciu Ghedeon, colonel Constantinescu Ioan, colonel Săulescu Gheorghe, colonel Talpeş Constantin, lt.-colonel Ionescu Ion, lt.-colonel Dumitriu Gheorghe, lt.-colonel Marcel Olteanu, lt.-colonel Pădureanu Nicolae, maior Rusu Liviu, maior Joiţa Constantin, căpitan Tacu Mihail, cpt. Angelescu Gh, cpt. Eftimie D-tru, cpt. Schmidt Alexandru, cpt. Antonie Ioan, cpt. Ababei Mihail, cpt. Iliescu Petre, locotenent aviator Polizu Nicolae şi tinerii sublocotenenţi Puscaşu Constantin şi Cepleanu Dan.

Cu „Virtutea Militară" cl. II-a au fost apoi decoraţi subofiţerii, gradele inferioare şi soldaţii cari au primit panglica roşie, cinstirea vitejiei lor chiar din mâna Suveranului.

PARADA

Solemnitatea decorării s'a terminat.

Trupele aliniate pentru defilare, dincolo de Arcul de Triumf îşi flutură în bătaia soarelui şi a vântului drapelele gloriosase

M. S. Regele, urmat de d. Mareşal Antonescu şi de d. mareşal Keitel, se îndreaptă, în sunetele „Imnului Regal", spre tribuna regală, unde vor primi defilarea.

Din depărtare încep să se distingă sunetele marşului. „Sentore vitejii din război" şi în curând se zăreşte sub bolta Arcului de Triumf generalul Iacobici, comandantul armatei a patra, călare pe un cal roib, care merge în fruntea părăzii

In urma sa, d. general Tătăranu, şeful marelui stat major al glorioasei armate.

Mulţimea începe să freamăte Uralele şi aplauzele cresc tumultos şi în curând acoperă sunetele fanfarei

Cavalerii ordinului „Mihai Viteazul" urmează la oarecare distanţă.

Divizia de gardă se apropie de tribuna regală. In fruntea ei d general Şova, urmat de statul său major.

Colonelul Opriş, care înlocuieşte pe comandantul erou al regimentului, colonelul Iliescu, defilează în fruntea regimentului 6 „Mihai Viteazul".

Ostaşii trec în pas de defilare în rânduri strânse, urmaţi de unităţile de branduri, tunurile de însoţire, tunurile antitanc.

TRECE BRIGADA DE VANATORI

Regimentul I Vânători de gardă nr. 2 păşeşte acum pe sub Arcul de Triumf, ale cărui bariere s'au dat în lături ca să primească pe Eroii Desrobitori ai fraţilor noştri. In fruntea regimentului defilează d. col. Ionescu Vasile, care înlocuieşte pe d. col. Săulescu Gheorghe, rănit şi decorat.

Steindardul regimentului se pleacă în faţa Suveranului.

Trec apoi luptătorii dela Tiganca, Cogarlâc şi Dalnic, unde a căzut locotenentul erou Comşa, decorat cu „Mihai Viteazul" şi cu „Crucea de fier". Defilarea regimentului e încheiată de căluţii cari poartă pe spatele lor mitralierele ce au secerat rândurile duşmanilor.

Urmează regimentul 2 vânători de gardă nr. 9. In capul regimentului trece călare d. colonel Coslovski, erou în trecut, erou şi azi.

La garda drapelului e d. căpitan Epure, fratele căpitanului Epure căzut anul trecut în Basarabia.

Brigada I de vânători, veterană a războaelor din 1877, 1913, şi 1916 s'a distins în mod deosebit şi în războiul sfânt din 1941, înscriind pagini de epopee în istoria neamului prin luptele pe cari le-a dat la Ţiganca, Lărguţa şi în Transnistria până la Dalnic şi Odesa.

ARTILERIA

Prin faţa Suveranului trec acum pe cai albi comandantul şi ofiţerii din statul major al regimentului 2 artilerie de gardă, care a săvârşit minunate fapte de arme, la Ţiganca Fălciu, Manheim, Majaki. Fanfara execută eroicul marş „La arme". Soldaţii cu feţele arse de soare, poartă pe piepturi decoraţiile cu cari au fost răsplătiţi şi se citeşte în ochii lor mândria datoriei împlinite.

După batalionul divizionar de mitraliere, defilează cavaleria din grupul de divizie.

SBURATORII SUNT ACLAMAŢI ŞI PE JOS

Defilează apoi pe jos aviaţia. Prin uniformă şi prin ţinută, aviatorii au o distincţie şi o seninătate, — aceiaşi poate, cu care înfruntă moartea în seninul cerului, — care îi face să fie primiţi cu un val tumultuos de aplauze şi urale din partea tuturor spectatorilor. Ajuns în faţa tribunei regale, comandantul ridică încet sabia în dreptul feţei şi cu un gest elegant o pleacă în faţa tânărului nostru Regé. Flori nenumărate, aruncate din tribune descriu curbe graţioase în aer ca jocurile fantastice ale avioanelor de vânătoare şi acoperă drumul şi pe aviatorii noştri.

Un deosebit entusiasm îl stârneşte paraşutiştii, cari defilează pentru prima oară la noi.

UN BATALION GERMAN

In sunetele unui marş sacadat ca răpăitul unor mitraliere, executat de fanfara proprie, se apropie un batalion german care, cot la cot cu soldaţii noştri au smuls bolşevicilor victoria dela Odesa.

Batalionul e format dintr'un detaşament din armata de uscat, unul de marină şi unul din aviaţie.

Ostaşii defilează cu pasul ridicat apăsat şi uralele mulţimei marchează aprecierea camaraderiei de arme care leagă deacum naţiunea română de marea şi puternica ei prietenă şi aliată.

O doamnă a rupt cordonul şi oferă comandantului batalionului un buchet de flori.

GRANICERII ŞI AVIAŢIA

Trece acum Divizia I de graniceri cu comandantul ei, d. general Potopeanu. Ei n'au stat numai de strajă la hotarele cari li s'au încredinţat spre pază, ci ca servitorul credincios din Parabolă, au înmulţit talantul şi au împins hotarele ţării până la Bug, luptând în Basarabia până la Cetatea Albă, trecând Nistrul pe la Tighina, atacând şi respingând pe duşman la Iaska şi Vacarjani.

Publicul spectator, din ce în ce mai entuziast aplaudă cu frenezie regimentul I de graniceri.

Urmează regimentul I de artilerie grănicerească. Tunurile lui au tras primele lovituri de pe malul Prutului şi n'au încetat focul decât după ce barbarii au fost izgoniţi din Odesa.

Regimentul 2 de artilerie grănicerească defilează şi el acoperit de aceiaşi glorie în lupta împotriva hidrei comuniste.

E ora 12 şi jumătate. Lumea, imensa mulţime care freamătă şi-şi primeşte azi fiii cu flori şi urale, cu ochii înlăcrămaţi şi cu sufletul plin de o nespusă duioşie şi dragoste pentru eroica noastră armată, parcă s'a mai înmulţit. Pe acoperişuri, la ferestre, prin pomi, pe tot ce este cu o palmă

(Continuare în pag. 5-a)